NN 102/2019 (25.10.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usoz-27/19-7 od 27. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, mr. sc. Mirjane Juričić i Dijane Vidović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva P. B. iz V., V. Č. iz Z., D. P. iz V., i N. P. iz P., svi zastupani po opunomoćenici N. Č., odvjetnici u društvu Č. & p. d.o.o., Z., na sjednici održanoj 27. rujna 2019.

presudio je

Ukida se Odluka o proglašenju svojstva javnog dobra na čest. zem. 6208/4 k.o. Vis (»Službeni glasnik Grada Visa«, broj 9/2018.).

Obrazloženje

Podnositelji zahtjeva, su suvlasnici nekretnine naznačene u izreci ove presude te su, pravovremeno, protiv predmetne Odluke o proglašenju svojstva javnog dobra, pokrenuti subjektivni upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu.

Taj sud se osnovano oglasio nenadležnim za postupanje po zahtjevu podnositelja, jer se zahtjev odnosi na ocjenu zakonitosti općeg akta, koji je donijelo Gradsko vijeće Grada Visa, pozivom na odredbu članka 35. i 391. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. dalje: ZVDSP) i članka 34. Statuta Grada Visa (Službeni glasnik Grada Visa«, br. 1/12., 2/13. i 6/18.) te je Odluka objavljena u »Službenom glasniku Grada Visa«, broj 9/2018. od 11. prosinca 2018. godine.

Predmet je ustupljen ovom Sudu 21. ožujka 2019. godine.

U svojem zahtjevu podnositelji ističu da je osporenim općim aktom proglašen, javnim dobrom u općoj uporabi, prolaz koji spaja ulicu V. N. i ulicu S. S. K. u V., koji je od 19. stoljeća u privatnom vlasništvu, koji nikada nije predstavljao javno dobro, koji u naravi predstavlja dvorište tužitelja iz kojeg ulaze u svoje nekretnine, koji je u suvlasništvu i suposjedu tužitelja i kojim se služe isključivo tužitelji, a od 19. stoljeća i njihovi prednici. Predmetni prilaz je od javnog puta – ulice V. N. odvojen vratima ugrađenim u višestoljetni kameni zid i kameni okvir te nema funkciju javne površine. Ističu da je donošenjem predmetne Odluke, u čijem donošenju nisu sudjelovali povrijeđeno načelo utvrđivanja materijalne istine, a Odluka ne sadrži ni utvrđeno činjenično stanje niti dokaze kojima bi se takvo stanje potvrdilo. Smatraju da je Odluka donesena samovoljno, jednostrano i nezakonito te da predstavlja udarac demokratskom društvu i ustavnoj nepovredivosti vlasništva te je stoga, predlažu poništiti.

U očitovanju na zahtjev podnositelja, donositelj akta pojašnjava da je pravni temelj donošenja predmetne Odluke odredba članka 31. i 391. ZVDSP-a i članka 23. stavka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu (»Narodne novine«, broj 68/18. i 110/18., dalje: ZKG), Zakon o zemljišnim knjigama (»Narodne novine«, br. 91/96., 68/98., 137/99., 114/01., 100/04., 107/07., 152/08., 126/10., 55/13., 60/13. i 108/17., dalje: ZZK) te članak 34. Statuta Grada Visa (Službeni vjesnik Grada Visa«, br. 1/13., 2/13. i 6/18). Ističe da se u naravi radi o pješačkom prolazu u privatnom vlasništvu koji spaja ulicu S.S. K. i ulicu V. N. i predstavlja javnu površinu. Donositelj se poziva na odredbu članka 23. stavka 2. ZKG-a prema kojoj se pod održavanjem javnih površina na kojima nije dopušten promet motornih vozila podrazumijeva održavanje i popravci kojima se osigurava njihova funkcionalna ispravnost. Budući da donositelj smatra da se ovdje radi o javnoj površini koju je dužan održavati, u svrhu uređenja vlasničkog statusa donesena je predmetna Odluka i pokrenut ispravni zemljišnoknjižni postupak radi uknjižbe. Konačno dodaje da, obzirom na to da, su javne površine pod ingerencijom jedinica lokalne